De Moerassprinkhaan (*Stethophyma grossum*) in Nederlands deel van de Gelderse Poort

Tekst en foto: Peter Hoppenbrouwers

De eerste vondst voor het Duitse deel van de Gelderse Poort van deze soort werd gedaan door Daniel Doer nabij Kleyen in augustus 2005. Toen werden er zeven roepende exemplaren waargenomen. Later, in 2007, werden er in de Kranenburger Bruch door Dietrich Cerff twee exemplaren gezien. Voor de Kranenburger Bruch was dit de eerste waarneming sinds 1993. In het Nederlandse gedeelte moeten we veel verder terug gaan, namelijk naar 1948. Bij het Wylermeer werd toen de soort voor het laatst waargenomen. (Calle P., Beekers B., Wijnhoven H., Schaffers J., 2008, De Fauna van de Gelderse Poort, een overzicht van interessante ontwikkelingen in de periode 2004-2007)

In 2010 heeft de sprinkhanensoort zich dan uitgebreid tot het Nederlands deel van de Gelderse Poort. Op 19 augustus werden er in de Millingerwaard vier roepende exemplaren gehoord in een bijna drooggevallen plas. Op een andere plek, eveneens in de Millingerwaard, werd nog een enkel exemplaar gevonden. De soort is goed op geluid te inventariseren, een knappend geluid dat aan schrikdraad doet denken. Na een vaak enkele ‘tik’, wordt meestal een onregelmatige serie in de volle zon voortgebracht. Op zicht is de soort te herkennen, o.a. door de achterdij die van onderen rood gekleurd is, een gele achterscheen en heeft zwarte doorns. Veel andere soorten veldsprinkhanen zijn helaas niet op zicht te herkennen. Ook in de Kranenburger Bruch is de soort dit jaar waargenomen.

Net buiten de Gelderse Poort, in de Hatertse Vennen onder Nijmegen, is de soort eveneens dit jaar voor het eerst aangetroffen.